

РІВНЕНСЬКИЙ ЛЬОНОКОМБІНАТ У ЖАЛОБІ: НЕ СТАЛО ЛЕГЕНДАРНОЇ ТКАЛІ МІЛЕНТИНИ БОНДАРЄВОЇ

На 84-му році життя перестало битися серце легендарної ткалі, ветерана Рівненського льонокомбінату, Героїні соціалістичної праці, кавалера багатьох орденів і медалей, невтомної натхненниці громадського життя відновленого гіганта легкої промисловості, людини-легенди і людини-епохи - Мілентини Станіславівни Бондарєвої.

Все своє життя ця енергійна, життєлюбна та завжди активна жінка присвятила улюбленій професії, 47 років віддавши важкій праці на ткацьких верстатах, 30 з яких - на Рівненському льонокомбінаті. Ще за життя вона стала легендою, на яку рівнялися цілі покоління юних ткаць. А вона у свою чергу радо передавала їм свої знання і досвід, завжди підтримувала молодь і щедро обдаровувала своїх учениць материнською турботою і ласкою.

Приїхавши до Рівного у 1965 році, молода Мілентина Бондарева стояла біля витоків промислового гіганта, продукція якого в ті часи славилась не тільки в кожній українській родині, а експортувалась навіть до Японії та США. Разом із чоловіком Михайлом Бондаревим, з яким Міля познайомилась у Чернівцях, де працювала на ткацькій фабриці, їх запросили до Рівного, де якраз запускатися інше потужне підприємство – Рівненський льонокомбінат. На той час Мілентина Бондарева була вже досвідченою ткалею – завдяки палкому бажанню якнайповніше реалізувати власні можливості цій тендітній жінці вдалося у шість разів перевищити галузеву норму і перейти на обслуговування 24 верстатів (!). Саме це досягнення принесло їй у 1960 році першу високу нагороду – орден Трудового Червоного Прапора. І саме тоді, зізнавалась Мілентина, вона подумки пообіцяла собі, що вже не може працювати гірше – тільки краще.

Незважаючи на фахову майстерність і чималі трудові здобутки, Мілентина Станіславівна згадувала, що починати все спочатку на Рівненському льонокомбінаті було не легко. Адже на фабриці в Чернівцях вона мала справу із бавовняною сировиною, а тут довелося долати нові рубежі - заново вчитися новим технологіям і освоювати

верстати, адже потрапила на перших порах у цех виготовлення технічних тканин. Всяке було тоді – і маленькі невдачі, і злорадні погляди нових колег, і сльози вдома після виснажливого робочого дня. Але коханий чоловік казав їй тоді: «Міля, ти сильна, ти все зможеш, все буде добре!» А вже за півтора місяці Мілентина Бондарева довела всім, що їй під силу і не такі труднощі.

Натруджені руки цієї невтомної жінки звикали працювати у три зміни, в підвищеній зоні на шести верстатах. І держава належно оцінила її трудові подвиги: Мілентина Бондарева була Героєм соціалістичної праці, двічі Кавалер ордена Трудового Червоного Прапора і Дружби народів, нагороджена титулом «Краща ткаля легкої промисловості СРСР», титулом «Відмінник якості», майстер «Золоті руки», нагороджена орденом Леніна та медалями «Золота зірка».

Та найбільшою втіхою і нагородою для Мілентини Станіславівни завжди була праця, яка приносила їй щире задоволення, спілкування і робота з молоддю, і, звичайно ж, процвітання її улюбленого Льонокомбінату, якому вона присвятила свої найкращі роки.

Наполеглива і старанна працівниця, передовик виробництва, Мілентина Бондарева була знана своєю безкомпромісною вдачею, активною життєвою позицією. Вона завжди прямо і відкрито висловлювала свої претензії чи зауваження, сміливо виступала від імені колективу і колег по цеху перед начальниками, майстрами, директорами найвищих рангів, відстоювала інтереси трудового колективу Льонокомбінату, дбаючи про безперебійну і якісну роботу підприємства. Чи то представляючи рідний Льонокомбінат у складі численних делегацій, чи то знайомлячи юних ткаць із секретами професійної майстерності, Мілентина Бондарева завжди була взірцем терпіння, наполегливості, ентузіазму, пропагувала почуття громадської відповідальності за свої вчинки, патріотизм і прогрес нації. «Мені приємно працювати, допомагати, просто жити поруч із людьми, які чогось прагнуть, працюють, намагаються досягнути вершин у кар'єрі, та при цьому всьому є просто світлими людьми, які приносять радість та щастя», - зізнавалась Мілентина Станіславівна.

Тому саме вона у 2011 році, на запрошення нового власника Льонокомбінату Олега Червонюка очолила Громадську організацію «Громадянський рух «Льонокомбінат». Так улюблене підприємство, занепад котрого із 90-х років Мілентина Станіславівна переживала край

тяжко, повернулося в її життя, наче повсталий із попілу Фенікс. Потрапивши на першу екскурсію до оновлених цехів підприємства, яку для неї особисто провів Олег Червонюк, Мілентина Станіславівна плакала, щиро радіючи, що Льонокомбінат відродився і повернувся до життя. І незважаючи на поважний вік, шість років Мілентина Бондарева була невтомним, енергійним, життєдайним локомотивом громадського життя Льонокомбінату.

На колі із ветеранами та пліч-о-пліч із нинішнім трудовим колективом відродженого підприємства вона долала усі труднощі нового часу і завжди була на передовій боротьби промислового гіганта із корупцією та чиновницьким свавіллям.

Окрім цього, Мілентина Станіславівна Бондарева була членом президії Рівненської обласної ради ветеранів та багато років співала в народному аматорському хорі ветеранів війни та праці «Патріот», де була єдиною жінкою.

Жінка-легенда нашого міста, згусток невичерпної енергії та оптимізму, джерело натхнення і приклад великої любові до людей та життя. Енергійна, активна, щира і спрагла до життя – такою вона запам'яталась близьким, друзям і колегам. І пам'ять про неї проростатиме добрим словом у серцях сотень її учнів, наступників і фахівців галузі легкої промисловості країни.

Ангеліна НЕПОМНЯЦА

Увесь колектив Рівненського льонокомбінату на чолі з Олегом Червонюком, Громадська організація «Громадянський рух «Льонокомбінат», редакція тижневика «Льонокомбінат» та сайту «Голосно» висловлюють найщиріші співчуття рідним та близьким та перебувають у глибокій скорботі з приводу смерті найвідомішої ткалі Рівного. Вічна Вам пам'ять і Царство Небесне, дорога Мілентино Станіславівно. Ви пишались тим, що працювали на Рівненському льонокомбінаті, а ми пишаємось тим, що ви у нас є і назавжди залишатиметесь нашою легендою.